

vegirnir.

Við hesum blaðnum kundu vit fáa eitt sindur av aktuella tíðindum. Tað varð givið út av einum amerikanskum idnaðarpáva, sum var fluttur til Bolivia og tikið landið til sín. Hann hevði givið fleiri eftirspurdar bókur út um landið og var úti um seg alla møgulega staðni og gjordi góðgerandi arbeiði. Hann tyktist at vera ein dámligur maður, sum royndi at fáa stóðið á ferðafólka-vinnuni upp og at hjálpa til at fáa landið á rætta kós. Við tí persónliga vinninginum fyri eygað sjálvandi, men ikki bara.

Coca ella ikki

Í blaðnum løsu vit nógv um cocaspurningin og tvístøðuna hjá landinum.

Umleið 10% av allari arbeiðsmegini verður mett at arbeiða við cocaframleiðslu.

Nærum allir bøndurnir í Yungas-landslutnum norðanfyrir La Paz hava okkurt við cocadyrking at gera.

Treyttimar fyri neyðhjálp frá USA hava altíð verið, at landið skal minka um sína cocaframleiðslu. Amerikanar vita fullvæl, at meg-inparturin at teimum cocabøndunum, sum verða brúkt til cocaineframleiðslu í Colombia, stava frá Bolivia, og politikkurin hevur verið at taka um rótina á trupulleikanum við at steðga framleiðsluni, har hon byrjar, og Bolivia hevur tí staðið fyri skotum.

USA hevur gripið inn við DEA (Drug Enforcement Agency) tilteknum, sum skuldu oyðileggja avgrøðir og beina fyri møguleikanum hjá cocaframleiðsluni í at halda fram. Men sum heild hevur tað eydnast óalmindiliga illa. Tað má eisini sigast at vera eitt sindur bláoygt at halda, at man kann steðga einum idnaði, sum eigur lívið í einum heilum fátøkum landi, bara við at brenna nakrar markir av.

Tað, sum hendi, var sjálvandi tað, at bøndurnir plantaðu nýggjar runnar og USA mátti hyggja at, meðan ruddingartiltekni fyri hundræðstals miljónir av dollurum spakuliga grógvu til aftur. Tað gav eitt sindur meira úrslit, tá teir, í staðin fyri at loypa á sjálvir, fóru at krevja boliviánsku stjórnina eftir at gera tað. Men vantandi evni ni at fata veruliga trupulleikan, sum er fátækradømið, hevur altíð ført til, at tiltøkini hava mis-

eydnast.

Onkrar royndir hava verið frá stjórnini, sum nú eisini sjálf vil gera nakað við ólóglegu cocadyrkanina, at fáa bøndurnir at skifta avgrøðina út við okkurt annað. stuðul hevur verið latin og onkur bóndi hevur tikið av, men bara tá prisirnir fyri coca hava verið vánaligir, so nakran varandi mun hevur tað ikki gjørt. Tað ber ikki til at tosa við fólk, sum eru svong.

Kanska framburðurin hjá landinum fer at gera mun, so tað fer at løna seg hjá bøndunum at skifta avgrøðina út. Tá kann Bolivia kanska sleppa undan keðiliga umdøminum sum "fremsta kokainlandið". Eitt heitið, sum teir ikki hava uppiborið. Her verður lítið og onki brúkt av kokaininum millum fólk í landinum. Tað lítla, sum verður selt, endar í lummum á turistum ella í nasaglugganum á onkrari ríkmansdóttir, sum hevur ráð og sum heldur tað vera smart at prøva.

Og tað er júst her, trupulleikin í veruleikanum liggur. Ikki hjá cocabøndunum, framleiðarunum, sum orsakast av fátækradøminum onki val hava, men hjá keyparunum. Hjá velduga eftirspurninginum á norðuramerikanska og europeiska marknaðinum.

Viðari úr Bolivia

Tá vit ikki tóku lut í carnevalinum var lítill meining í at vera verðandi í landinum. Tað var ikki meira enn 23. februar og vit høvdu ein ferðaseðil úr La Paz til Quito í Ecuador 10. mars, men so leingi tímdur vit ikki at biða, so vit broyttu hann til dagin eftir.

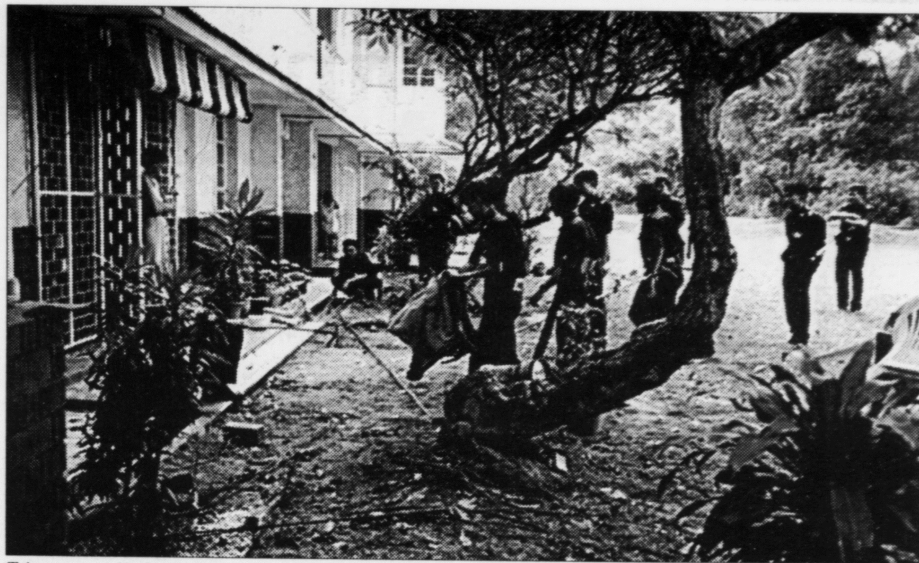
Bolivia, sum hevði hýst okkum í tilsamans tveir mánaðar, var farið afturum, tá vit sótu og hugdu niður á velduga Titicacavatnið undir okkum. Tað var eitt sindur sorgblítt at siga færvæl, men innast inni haldi eg, at vit allir gleddu okkum til at sleppa úr nivandi neyðini og fátækradøminum í landinum. Tað skuldi eisini vera gott at koma aftur til eitt land, har tær ikki nýttist at óttast fyri øllum matinum, sum tú át...

Myndir:

Theodor E. D. Olsen
o. o.

Teldusnillingur:

Svein W. Rasmussen

Teir royna at fáa hendur á beistinum, sum var hjartkipt, stakkalin. Maðurin aftast mitt í myndini hevur eina pumpgun í hondini skuldi tað gingið heilt galið. Poula Eidesgaard stendur í durðinum og dirigera politistunum

Tværfullvaksnar kobraslangur vitjaðu

EFTIR JÚSTINUS
LEIVSSON EIDESGAARD

Singapore, Sosialurin: Ein slanga er altíð í Edens garði, men tær innan eitt samdøgur er í meira lagi.

Fyri tveimum vikum síðan fingi vit vitjan av tveimum vandamiklum kobraslangum. Verður tú bitin av eini slíkari, so doyrtú eftir nøkrum tímum, kemur tú ikki viðgerð og fær móteitur. Av tilvild lögdu vit merki til ta einu inni í forstovuni til urtagarðin. Vit høvdu frí hendan dagin. Hon var á gólvinum, hálv inni undir einum stórum glaselefanti. Vit vistu ikki beinanvegin, at talan var um eina vandamikla slangu. Vit siggja slangur dagliga og tær gera ikki haltari hønu mein. Føroyingar eru ikki uppvaksnir við slangum, burtursæð frá teimum, sum vit lera at kenna í bfbliussøguni Men ein fíllpínsk arbeiðsgenta í grannalagnum sá slanguna og visti beinanvegin, at her var talan um eina rættuliga vandamikla. Eina svartu spýtandi kobraslangu. Hon spýtir fyri at lemja ofrið og síðan býtir hon fyri at drepa.

Okkara djórva kattar fingi skjótt ríkið slanguna út úr íbúðini. Hon fór niður í eina rennu, sum er tillokað, har vit ganga út í havan.

Vit ringdu eftir politinum. Ein politistøð er í grannalagnum og nakað seinni var fyrsti politibilurin í túninum. Alvápnarir menn við revolverum í belti, kniplum og hondjörnum lupu úr bilinum. Løtu seinni kom næsti politibilurin, síðan triði og fjórði. Eftir lítillari løtu var okkara hugnaligi urtagarður fylltur av politistum við blankt pussaðum

stylvum. Tann eini hevði eina triviala pumpgun, skuldi slangan rættuliga gjørt um seg.

Slangan lá í innilokaðu rennuni og meðan vit bíðaðu eftir politinum, høvdu vit góðar stundir at eygleiða hana í kikanum, meðan vit stóðu inni í íbúðini, væl at merkja. Slangan var svørt, eitt sindur ljósari undir búkinum. Tá hon kennir seg hóttað reisir hon nakrar fjarðar á síðuni frammi við hövdið. Soleiðis gjørdi hon eisini hendan dagin.

Endaði í djóragarði

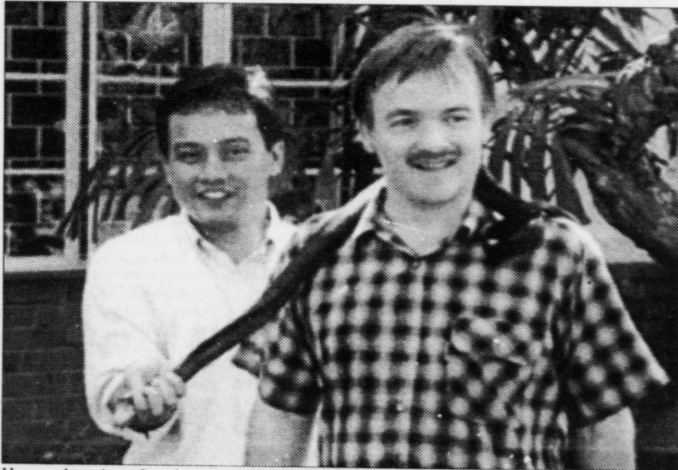
Politistarnir fóru nú at royna at fáa slanguna úr rennuni. Stríðið gekk. Teir nýttu eina stong og á endan á henni høvdu teir knýtt ein posa, soleiðis at slangan ikki fekk skaða. Við hesari róku teir slanguna út. Síðan varð hon tikin við eini langari tong, eini tveir metur long, sum var gjord til

endamálið. Tann eini politisturin var serfrøðingur í slangum og so skjótt sum hon hekk í tongini, so var hann hjá henni, tók niður á nakkan og helt henni, so at hon ikki kundi spýta í andlitið. Rakar eitrið frá eini kobraslangu eyguni, so gerts tú blindur fyri lívið.

Áðrenn slangan varð koyrd í sekkin, spurdi politisturin meg um eg vildi avmyndast við eini spillivandi kobraslangu um hálsin. Eg fekk ikki rættuliga stundir at svara, tordi ikki at siga nei, áðrenn eg kendi slanguna krúpa um hálsin. Politisturin helt tú høvðinum forsvarliga frá mær. Eina løtu hugsaði eg, hvat um hann missir takkið. Eitt lítið bit frá eini kobraslangu og tú er hinumegin forever. Høvdur lesarin hug at spyrja hvussu tað kennist at hava eina slíka slangu um hálsin, so er svarið stutt: „Kalt“.

Dagin eftir var ein onnur slanga tikin á sama hátt í havanum. Í Singapore verður sagt, at fyri hvørja kobraslangu tú sær, eru fimm aðrar nærhendis. So vita vit tað. Triðja dagin sóðu vit eina kobraslangu afturat. Hendan var uttanfyri garðin á okkara arbeiðsplássi, Sjómannskirkjuni. Tað kostaði okkum einki at fáa slangurnar burtur. Tær eru nú báðar í djóragarðinum í Singapore. Politiofastin greiddi mær frá, at hevði talan verið um eina Phytton slangu, eina kvælaraslangu í staðin, so hevði røkingin verið 200 singaporedollarar, ella 800 krónur. Phytton verða ikki roknaðar sum vandamiklar í Singapore.

Okkara heim liggur í einum regnskógargarði. Vit siggja slangur javnan, hoyra málid í apum og kunnu eygleiða flottar arnar, eru vit heppin.

Hvussu kennist tað at hana eina kobraslangu um hövðið, Svarið er stutt: „Kalt“